

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4, ad L 131 – forslag til lov om nationalparker stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål nr. 4

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. marts 2007 fra Dansk Landbrug, jf. L 131 - bilag 7.

Svar

Dansk Landbrug mener, at lodsejernes interesser ikke er sikret tilstrækkeligt i lovforslaget.

For regeringen er det helt afgørende, at der er solid lokal opbakning til at oprette en nationalpark. En nationalpark oprettes først endeligt, når et forslag har været i offentlig høring og været debatteret.

Som det fremgik af debatten i Folketinget, vil jeg lægge stor vægt på holdninger hos de borgere, der har en særlig tilknytning til området. Men der er ingen foreninger eller enkeltpersoner, som får vetoret i spørgsmålet om at oprette en nationalpark. Det ville næppe være muligt at udpege nogen nationalpark, hvis der var vetoret for enkelte lodsejere.

Udpegningen af en nationalpark har ingen retsvirkning for den enkelte lods-ejer. Det vil være frivilligt for den enkelte lodsejer at indgå aftaler om at gennemføre naturforvaltningsprojekter mv. på deres ejendom. Her er en slags vetoret overfor arealdriften, idet bestyrelsen kun kan benytte sig af frivillige virkemidler.

Nationalparkbestyrelsens sammensætning vil afhænge af områdets karakter. Valget af organisationer vil afspejle interesserne i den enkelte nationalpark. Som det fremgår af lovforslaget, vil landbrugets organisationer blive bedt om at udpege et medlem, der skal varetage landbrugsmæssige interesser.

Det lokale nationalparkråd oprettes af nationalparkbestyrelsen, der beslutter sammensætningen af rådet. Rådets medlemmer udpeges efter indstilling fra bl.a. berørte organisationer, og hvis der er landbrugsinteresser i en nationalpark, vil de blive repræsenteret i rådet.

Dansk Landbrugs forslag om, at nationalparker i særlig grad skal bidrage til Natura 2000 forpligtelserne, kan jeg ikke følge. Indsatsen i Natura 2000 områderne følger lovgivningen herom bl.a. i miljømålsloven og naturbeskyttelsesloven. Selv om en nationalpark ikke kan undgå at omfatte Natura 2000 områder, skal nationalparken være et supplement til myndighedernes indsats i Natura 2000 områderne og ikke en erstatning.

Dansk Landbrug konstaterer, at jordbrugsområder i nogle områder vil være en betydelig del af erhvervslivet, og at erhvervets udviklingsmuligheder bør beskrives i nationalparkplanen. Jeg er ikke uenig i, at i områder med store jordbrugsarealer vil det være naturligt, at nationalparkplanen også forholder sig hertil.

I relation til det anførte om finansiering vil bestyrelsen kun kunne indgå aftaler, der er finansiering til. Når der er vedtaget en nationalparkplan, vil der blive afsat et beløb på de årlige finanslove, de vil have udgangspunkt i nationalparkplanen.

Da det er frivilligt for lodsejere at indgå aftaler med en nationalparkbestyrelse, vil det være lodsejerens ansvar at forholde sig til pantavernes rettigheder.